

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6To/9/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8219010594
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8219010594.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., L.L.M., MBA na verejnom zasadnutí konanom dňa 13. apríla 2022, v trestnej veci obž. B. Z. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/227/2019 zo dňa 12. januára 2022, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku **z a m i e t a** odvolanie obžalovaného B. Z..

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/227/2019 zo dňa 12. januára 2022 bol obžalovaný B. Z. uznaný za vinného zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že v dobe od 28.01.2018 až doposiaľ v Bardejove a inde, ako otec maloletých detí Q. Z., nar. XX.XX.XXXX a B. Z., nar. XX.XX.XXXX zverených do osobnej starostlivosti ich matky A. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom O., J. F. XXXX/XX, neplní si vyživovaciu povinnosť, ktorá mu bola určená rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp.zn. 4P/189/2017 zo dňa 04.11.2017, právoplatným dňa 15.11.2017, podľa ktorého je otec detí povinný prispievať na výživu mal. Q. sumou 120,- € a mal. B. sumou 150,- € mesačne, vždy do 28. dňa príslušného mesiaca vopred, k rukám matky maloletých detí, čím takto na výživnom za vyššie uvedené obdobie dlhuje sumu 2.590,- €.

Za to bol obžalovanému uložený § 207 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. j/, l/ Trestného zákona a § 38 ods. 3 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona bol výkon uloženého trestu podmiennečne odložený a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určená skúšobná doba v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Súčasne bola obžalovanému podľa § 50 ods. 2 Trestného zákona uložená povinnosť počas skúšobnej doby zaplatiť dlh na výživnom vo výške 2.590,- € k rukám matky detí A. Z. ako aj povinnosť riadne platiť bežné výživné.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote prostredníctvom obhajcu odvolanie obžalovaný, čo do výroku o výške uloženej povinnosti, z dôvodu jej nesprávneho určenia. Má za to, že súd sa nevysporiadal v tomto prípade so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie o určení výšky dlžného výživného. Obžalovaný sa k spáchaniu skutku priznal a vinu nepopiera. Odvoláva sa však voči povinnosti uloženej súdom, aby počas skúšobnej doby zaplatil dlh na výživnom vo výške 2.590,- Eur k rukám matky detí A. Z.. Výška dlžného výživného určená súdom nezodpovedá výške, ktorú by mal obžalovaný skutočne zaplatiť matke detí. Obžalovaný z dôvodu dlhodobu nepriaznivého zdravotného stavu žiadal o zníženie výživného. Rozsudkom Okresného súdu Bardejov, sp. zn. 4P/169/2019 zo dňa 22.11.2019, bolo obžalovanému znížené výživné na maloletú Q. Z., nar. XX.XX.XXXX zo sumy 120,-

Eur mesačne na sumu 30,- Eur mesačne a to za obdobie od 01.03.2019 do 31.08.2019. Zároveň obžalovaný uzavrel so synom B. Z., nar. XX.XX.XXXX dohodu o urovaní, na základe ktorej sa dohodli na znížení výživného za obdobie od 1.3.2019 do 31.8.2019 vo výške 30,- Eur mesačne. Na základe týchto skutočností je obžalovaný povinný zaplatiť matke detí dlžné výživné len vo výške 1.330,- Eur. Na tieto skutočnosti obžalovaný počas konania poukázal a poukázal na nich aj v záverečnej reči. Okresný súd Bardejov pri uložení povinnosti v zmysle § 50 ods. 2 Trestného zákona tieto skutočnosti nebral do úvahy a obžalovanému uložil povinnosť, aby počas skúšobnej doby zaplatil dlh na výživnom vo výške 2.590,- Eur. Na základe vyššie uvedených skutočností sa týmto odvolaním strana obhajoby domáha, aby Krajský súd v Prešove zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. b/ a f/ Trestného poriadku napadnutý rozsudok prvostupňového súdu v časti, týkajúcej sa uloženia povinnosti obžalovanému v zmysle § 50 ods. 2 Trestného zákona a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám vo veci rozsudkom rozhodol.

Poškodený B. Z. ml. vo svojom ozname uviedol, že dlžné výživné za obdobie od novembra 2019 do decembra 2021 ku dňu 16.03.2022 mu nebolo vyplatené.

Na základe takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému obžalovaný podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Ako vyplýva z predloženého spisu, obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 12.01.2022, po zákonom poučení, urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku, t.j. že je vinný zo páchania skutku, ktoré bolo po splnení procesného postupu podľa § 333 ods. 3 písm. c/,d/,f/,g/,h/ Tr. por., a po návrhu prokurátora prijaté súdom, s tým, že dokazovanie v rozsahu v akom sa obžalovaný priznal sa nevykoná.

Vychádzajúc z ust. § 257 ods. 5 Tr. por. a § 371 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku, po preskúmaní trestného spisu, odvolací súd uvádza, že nezistil zásadné porušenie práva obžalovaného na obhajobu vo vzťahu k prijatému vyhláseniu výroku o vine.

Keďže v danej trestnej veci boli podané odvolanie obžalovaným len čo do uloženej povinnosti zaplatiť dlh na výživnom, krajský súd nezistiac dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 Tr. poriadku, preskúmal len tento napadnutý výrok.

Konanie obžalovaného bolo po právnej stránke zákonne posúdené ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona, keďže tento si najmenej dva mesiace v období dvoch rokov čo aj z nedbanlivosti neplnil zákonnú povinnosť vyživovať svoje deti (Q. a B. ml), čím naplnil ako po objektívnej, tak aj subjektívnej stránke obligatórne náležitosti súdeného prečinu.

Prvostupňový súd sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zároveň zaoberal poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, pričom vyhodnotil existenciu dvoch poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona (priznanie sa k spáchaniu trestného činu a úprimne oľutovanie trestného činu) a § 36 písm. j/ Tr. zákona (obžalovaný viedol doposiaľ riadny život), bez zistenia priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Tr. zákona a pri ukladaní trestu postupoval podľa § 38 ods. 3 Tr. zákona, t.j. znižoval hornú hranicu trestnej sadzby o 1/3. S uvedeným hodnotením týchto okolností sa stotožnil aj krajský súd a na ich odôvodnenie v celom rozsahu odkazuje.

S poukazom na hore uvedené skutočnosti možno konštatovať, že okresný súd v rámci všeobecných zásad platných pre ukládanie trestov dostatočne vyhodnotil všetky okolnosti, ako aj momenty, ktoré ovplyvňujú požiadavku ochrany spoločnosti a občanov pred páchaním takejto trestnej činnosti, pričom zväžil aj okolnosti na strane obžalovaného. S prihliadnutím na osobu obžalovaného, ktorá nie je významným spôsobom narušená, ako aj na okolnosti spáchania činu a na spôsobený následok odvolací súd má za to, že uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, t. j. pri dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby, spĺňa všetky kritériá uvedené v § 34 Tr. zákona tak z pohľadu individuálnej, ako aj generálnej prevencie. Po vyhodnotení všetkých okolností súvisiacich s rozhodovaním o spôsobe výkonu uloženého trestu bol vyvodený správny záver, že sú splnené podmienky ustanovené v § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, a preto bol výkon uloženého trestu odňatia slobody obžalovanému podmiennečne odložený a

stanovená skúšobná doba na 2 roky. Obžalovaný v priebehu plynutia tejto skúšobnej doby spôsobom svojho života a svojím správaním preukáže, či účel trestu sa dosiahne aj bez nariadenia výkonu trestu.

Vo vzťahu k napádanému výroku o uloženej povinnosti krajský súd uvádza nasledovné. Z oboznámených listinných dôkazov na verejnom zasadnutí krajským súdom vyplýva (keďže prvostupňový súd nevykonal vo vzťahu k tomuto výroku žiadne dokazovania), že rozsudkom Okresného súdu Bardejov pod sp.zn. 4P/189/2017 zo dňa 14.11.2017, právoplatným a vykonateľným dňa 15.11.2017, bol obžalovaný zaviazaný prispievať na výživu maloletej Q. Z., nar. XX.XX.XXXX mesačne sumou vo výške 120,- € a maloleťému B. Z., nar. XX.XX.XXXX mesačne sumou vo výške 150,- €, počnúc od 1.11.2017 do budúca, vždy do 28. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci k rukám matky maloletých. Rozsudkom Okresného súdu Bardejov pod sp.zn. 4P/186/2019 zo dňa 22.11.2019, právoplatným a vykonateľným tým istým dňom, bolo obžalovanému znížené výživné na mal. Q. Z. zo sumy 120,- eur mesačne na 30,- eur mesačne a to za obdobie od 01.03.2019 do 31.08.2019. Z dohody o urovaní uzatvorenej medzi obžalovaným a jeho už v tom čase plnoletým synom B. Z. ml. zo dňa 20.05.2020 vyplýva, že zmluvné strany sa dohodli na znížení výživného za obdobie od 01.03.2019 do 31.08.2019 na sumu 30,- eur mesačne.

Je síce možno súhlasiť s odvolaním obžalovaného ohľadne napádaného výroku, že po zohľadnení vyššie uvedených skutočností a čiastočne zaplateného výživného by mala byť obžalovanému uložená povinnosť zaplatiť dlh na výživnom za obdobie od 28.01.2018 do 20.11.2019, t.j. ku dňu podania obžaloby, vo výške 1.330,- eur, avšak v tomto prípade je potrebné poukázať aj na ust. § 122 ods. 13 Tr. zákona, podľa ktorého ak obvinený pokračuje v konaní, pre ktoré je stíhaný, aj po oznámení vznesenia obvinenia, posudzuje sa také konanie od tohto procesného úkonu ako nový skutok; to neplatí, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207. V takom prípade ide o pokračovanie konania až do doby, kým je vyhlásený rozsudok súdu prvého stupňa alebo pokiaľ sa súd druhého stupňa neodobral na záverečnú poradu.

Postup súd prvého stupňa, ktorý nepostupoval v zmysle citovaného ustanovenia potom nemožno hodnotiť inak, ako priečiaci sa zákonu. Bolo povinnosťou okresného súdu vypočítať dlh na výživnom ku dňu vyhlásenia jeho rozsudku, resp. k vyhláseniu obžalovaného o vine a oznámiť ho obžalovanému, t.j. za obdobie od 28.01.2018 do 12.01.2022. Ak by tak prvostupňový súd postupoval, zistil by, že u obžalovaného dlh na výživnom nepredstavuje sumu 2.590,- eur ale oveľa vyššiu sumu, k úrade ktorej mal/mohol obžalovaného zaviazat'. V danom prípade nedošlo totiž k dopočítaniu dlžného výživného voči deťom obžalovaného za obdobie mesiacov november a december roku 2019 a celých dvoch rokov 2020 a 2021, čo spolu činí 26 mesiacov a po vynásobení uloženej povinnosti na obe deti vo výške 270,- eur (Q. 120,- eur a B. ml. 150,- eur), by len za toto ďalšie obdobie dlh na výživnom predstavoval sumu 7.020,- eur. Je teda zrejmé, že v danom prípade pri výpočte výšky dlžného výživného došlo porušeniu zákona v prospech obžalovaného a v skutku mal byť uvedený vyšší dlh na výživnom a to v sume 8.350,- eur (1.330 +7020). V dôsledku absencie odvolania prokurátora a zákazu zmeny k horšiemu nemohol krajský súd túto nezákonnosť okresného súdu napraviť.

Vychádzajú z uvedeného berúc do úvahy odvolacie námietky obžalovaného je potom nutné uviesť, že tieto je potrebné považovať za nedôvodné, pretože obžalovaný mohol/mal byť zaviazaný na oveľa vyššiu povinnosť zaplatiť dlh na výživnom počas skúšobnej doby, ako je v súčasnosti povinný a preto neexistuje žiaden relevantný dôvod rozhodovať o jej znížení.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré krajský súd riadny opravný prostriedok obžalovaného vyhodnotil ako nedôvodný a jeho odvolanie zamietol postupom podľa § 319 Tr. poriadku.

Rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.